

SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-Egylet” közlönye.

Szerkesztői szállás:

Kazinczy-utca 808. sz. hová a lap szellemi részét illető cikkek küldendők.

Kiadó-hivatal:

A főtanoda könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek és reclamációk küldendők.

Hirdetési díj: Egy háromszor hasábozott garmond sor ára 6 kr; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal; Pesten: Lang Leopold, (Erzsébet tér, 9. sz.) Bécsben Haasenstein és Vogler (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész iven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 „ 50 kr.

Előfizetési felhívás.

a

„Székely Hirlap”

politikai, társadalmi és a maros-vásárhelyi „Jogász-Egylet” közlönye.

1874. évi második félévi folyamára.

Előfizetési díj:

Jul.—decz. hat óra 3 frt — kr.

Jul.—sept. három óra 1 „ 50 „

Az előfizetési pénzeket kérjük postautalvánnyal Maros-Vásárhelyre az ev. ref. főtanodai könyvnyomdába, a „Székely Hirlap” kiadóhivatalának küldeni.

A lap kiadását f. évi július 1-én kezdve, helyi ref. főtanodai könyvnyomdász Imreh Sándor vette át, kihez az előfizetési pénzeket kívül a felszólamlások és a lapba beiktatandó hirdetmények is küldendők.

A „Székely Hirlap” tisztelt olvasóihoz.

Egy hónap hijával épen egy éve, hogy a helybeli „Jogász-egylet” tisztelt választmánya engem bizodalma méltatván, közlönyének a „Székely Hirlap”-nak felelős szerkesztőségét reám ruházni méltóztatott. Legelső kötelességemnek tartottam kiemelni a vezetésem alá bízott lapot ama szintelenségből, melyet az az előtti szerkesztések reákontak, melynek folytán nem lehetett tudni, ha vajjon a „Jogász-egylet” közlönye az ultramontán törekvések, vagy a szabadelvű haladás elveit tüzte-e zászlójára; nem lehetett tudni, ha vajjon a politikában a józan szabadelvűségnek, vagy a baloldali hóbortosságoknak képviselője-e? Minden össze-vissza volt benne zavarva. Társadalmi bajaink orvoslásában azon elv vezérlet, hogy a sajtó nem felel meg hivatásának, ha a botrányt, gonoszságot és tévedést elboronálni igyekszik, de kötelessége a gyomot és dudvát gyökerestől kiirtani, mielőtt magvait elhullatta volna. Hogy mennyire közelittem meg egy év lefolyása alatt az előttem lebegő ideált; nyert-e az egylet közlönye öt megillető határozott szint; volt-e befolyása arra, hogy a hitványság kártékony gyoma köztünk el ne bokrosodjék? annak elhatározását az érdemes olvasó ítéletére bízom. Én elveim érvényesítésére mindent elkövettem, a mi csekély erőmtől kitelt.

Csaknem egy évi működés után kénytelen vagyok a szerkesztőségről lemondani.

A mende-monda és mindennemű gyanúsítás hangjának elnémitása végett a melyekre a roszakarat és káröröm mohón meg szokta ragadni a kínálkozó alkalmakat, kötelességemnek tartom őszintén előadni lemondásom előzményeit.

Folyó év június 25-én a „Jogász-egylet” igazgató választmánya jegyzőjétől következő jegyzőkönyvi kivonatot vettem:

Kivonat a maros-vásárhelyi jogász-egylet igazgató választmányának 1874. június 24-én tartott ülése jegyzőkönyvéből. Jelen voltak: Elnök: b. Apór Károly elnök-jegyző: Kozma Gyula id. titkár, választmányi tagok 16-an.

7) Elnök ur jelenti, hogy a múlt ülés jegyzőkönyvének 7. pontjában kifejezett azon határozatnak, melyben megbízott, hogy a „Székely Hirlap” szerkesztőségének a „Drüczközlő” rovat miatt felmerült és kifejezett panasza folytán, előszörval adja értésére, hogy bár az egyletnek közlönyében saját rovata van és ez külön szerkesztő kezébe is van letéve, a lap többi részét illetőleg pedig a szerkesztő csak a sajtóhatóság és egyénekkel lehet felelős mindaddig, míg egyletünk érdekeit nem veszélyezteti, s bár a választmány a „Székely Hirlap” egyik rovatában sem talált becületet vagy erkölcsöt sértő kifejezéseket, s ilyenek esetén a megsértetteknek a felelős szerkesztő ellen a sajtótörvény útján elégtételt keresni különben is mindig szabadságában áll ugyan; mégis a választmány indítatva érzi magát a szerkesztőt felhívni, hogy cikkeiben egyletünk érdekeit szem előtt tartva, igyekezze arra, hogy irmodora által közlönyünk iránt elhidegülést semmi oldalon ne keltsen

nem hajthatta végre, mert a „Székely Hirlap” azon ülés után megjelent első számában az igazgató választmány egyik tagja, itt az ülésben, a lap szerkesztésére vonatkozó szavaiért megtámadtatott és nevétségessé tétetett. Mint-hogy pedig az egylet megvárhatja szerkesztőjétől, hogy választmánya keblében a szólásszabadságra pressiot gyakorolni ne kíváncsion, s az egyletnek házi ügyeiről üléseiben felmerült tanácskozásokat, melyeket maga az egylet saját rovatában nyilvánosságra nem hoz, a szerkesztő a lap többi részében tárgyalás alá ne vegye; hasonló esetek előfordulhatásának kikerülése céljából a szóbeli felszólításnak elég erőt és hivatalos szint nem tulajdonit, minélfogya felhívja a választmányt, hogy e tekintetben más módon intézkedjék.

Határozat. A múlt ülés határozatáról jelen jegyzőkönyv kivonata által a szerkesztő ur írásban értesítettik, egyszersmind a mennyiben a szerkesztő ur a „Székely Hirlap” 45-ik számában a jogász-egylet igazgató választmányának egy a lap szerkesztésére vonatkozó figyelmeztetését „Drüczközlő” című rovatában tárgyalta, s ez által a szólásszabadságra gyakorolt pressionak látszata kizárva nincsen, tudatni kívánja az igazgató választmány, hogy a szerkesztő ur ezen eljárását nem helyesli, s jövőre az egylet tekintélye érdekében megkívánja, hogy hasonló eljárástól tartozkodjék.

Határozatba ment egyszersmind, hogy a szerkesztő jövőre a választmányi ülésekre meghívandó lesz, hogy a „Sz. H.” szerkesztése tekintetében előfordulható tanácskozásokhoz hozzá szólástól elzárva ne legyen.

A jegyző-titkár megbízott, hogy jelen határozatokról a szerkesztőt jegyzőkönyvi kivonat útján azonnal értesitse.

M.-Vásárhelyt, 1874-ben. Az eredeti jegyzőkönyvből kiadta a rendelet folytán, hivatalosan

Kozma Gyula,
egyl. titkár.

Erre én beadtam következő lemondásomat:

A maros-vásárhelyi jogász-egylet tekintetes igaz-

gató választmányának tisztelettel. Helyben. Miután tisztelettel alólírtt, szerkesztői eljárásomra nézve a hazai törvényeken és saját belátásomon kívül semminemű más befolyásokat illetékes irányadókul el nem ismerhetek, sem semminemű utasításokat el nem fogadhatok: a tisztelt jogászegylet igazgatóválasztmányának f. év és hó 24-én tartott ülése jegyzőkönyvi 7-ik számú, velem közlött határozatát magamtól tisztelettel elhárítom, felkérve egyszersmind a tisztelt igazgató-választmányt, hogy közlönyének a „Székely Hirlap”-nak számára más szerkesztőről gondoskodni sziveskedjék. Intézkedéseiről való értesítésemet a — legrövidebb idő alatt kérve és elvárva, — megjegyezvén, hogy az új szerkesztő beálltáig ildomosnak tartom a szerkesztést, fennakadás kikerüléseért, szivességből folytatni, — maradok stb.

Maros-Vásárhelytt, 1874. június 28-án

Mellőzve azon vádat, hogy én a tisztelt igazgató választmányban a szólásszabadságra pressiot kívántam gyakorolni — ennek szellőztetése engem újabb recriminációkra vezetne — csupán arra szoritkozom, hogy lemondásom beadására nem annyira a jegyzőkönyvi határozat, mint inkább elnök báró ur expositiojának következő pasusa birt: „a szóbeli felszólításnak elég erőt és elég hivatalos szint nem tulajdonit; minélfogva felhívja a választmányt, hogy e tekintetben más módon intézkedjék.” Ehez járult, hogy tudomásomra jött, — alkotmányos életben nem szokott titokban maradni, a mi a gyűléseken történik — mikép a mélt. elnök báró ur a „más módon” alatt erősebb módokat hozott indítványba, s hogy nem certifikáltak, convincáltak és exequáltak, azt az igazgató választmány irántam való jó indulatának köszönhetem. Ezen körülmény legvilágosabban mutatja, hogy elnök báró urban a bizalmatlanság bizonyos mértéke támadott irántam, a mely érzés hasonlít a gördülő hógomolyához; a varju a hóhegy tetején lábával megrug egy kis havat, s ez alágördültében egyre nő, s midőn a völgybe érkezik romboló lavina lesz belőle. Hogy ki, vagy mi indította meg elnök báró ur kedélyében a bizalmatlanság hógomolyáját, azt én most nem vizsgálom; elég annyi, hogy az jelenleg megvan, s nem fogott volna kisebbedni, mert elveim és meggyőződéseimből egy talpalatnyit sem tudtam volna engedni. Tanácsosnak tartám tehát idejekorán, — mig ez a hógörgeteg lánvává nem növendette ki magát, — visszavonulni, annyival inkább, mert most még elnök báró ur hazafiúi érdemeinek nagyra becsülésével, s iránta érzett tisztelettem teljes megőrzésével tehetem e visszavonulást.

Ennyit tartottam szükségesnek az érdemes olvasó tndomására juttatni.

Nem marad egyéb hátra, mint megköszönem az igazgató választmánynak bennem helyezett bizalmát, s tisztelettel megkérnem, sziveskedjék a jövő számon kezdve más felelős szerkesztőről gondoskodni.

Maros-Vásárhelytt, 1874. július 3.

Mentovich Ferencz.

— **Országgyűlés.** A képviselőház f. hó 27-én hamar és könnyen tulesett a napirenden. A kérvényi bizottság jelentése mondhatni, vita nélkül fogadtatott el, s e szerint az egyes kérvények tartalmukhoz képest a különböző miniszteriumokhoz utasítottak, hasonlóan elfogadtatott a mentelmi bizottság jelentése is. Némi érdeket kölcsönzött a napirendnek Nagy György indokolása a be-táblázható adósság kamatja nagyságának meghatározásáról szóló törvényjavaslata tárgyában; Nagy György elég ügyesen védte törvényjavaslatát, melyet a rendkívüli helyzetéből kifolyó szükségességgel indokolt, de Pauler Tivadar igazságügyminiszter egy részét elégtelennek tartotta e javaslat intézkedését, más részt pedig igazságtalannak is, s épen ezért a törvényjavaslat elvetését kérte és a ház eleget is tett e kérelemnek.

Végül a szerdai ülés napirendjére kitűzetett a választási törvényjavaslat, s egyuttal elhatározatott, hogy a temesy-orsovai vasut a választási javaslat tárgyalása közben is főtűtessék a napi rendre, mihielyt az osztályok készen lesznek vele.

A főrendiház június 30-án nemcsak több törvényjavaslat tárgyalását fejezte be, hanem egy oly határozatot is hozott, mely intésül szolgálhat a kormánynak a nemzetiségi politikában követendő irányára.

Az országos statisztika ügyének szervezéséről, a budapesti kereskedelmi és váltótörvényszék kereskedői ülnökei számának szaraporításáról, a hamis vagy vétkes bukás esetén követendő eljárásról, s a bírói gyakorlati vizsgáról szóló törvényjavaslatok változtatás nélkül elfogadtattak.

Hosszabb tárgyalást vett igénybe a közjegyzőségről szóló törvényjavaslat, melynek több szakasza módosított. E módosítások közül kiemelendő a Keglevics Béla grófé, ki a hetedik szakasznál javaslatba hozta, hogy minden közokirat csak magyar nyelven készíttessék, s a bármely nyelven eszközözlendő fordítások csak hiteles másolatoknak tekintessenek. Keglevics Béla gróf indítványát hosszabban megtámadta a kormány nemzetiségi politikáját, mely nem egyéb, mint folytonos engedékenység. Lep-lezetlenül kimondotta abbéli nézetét, hogy ha egy ére-lyes belügyminiszterünk volna, már rég indítványba hozta volna a szerzett szomorú tapasztalatok után a nemzeti-ségi törvény eltörlését, mely nem elégíti ki a nemzeti-ségeket, s csak a magyar állam megrontására visz. Beszéde általános helyeslésre talált, s midőn Pauler Tivadar az eredeti szerkezet mellett igyekezett a nemzeti-ségi törvényt is védeni, meglátsozott, hogy tarthatatlan álláspontot védelmezett a miniszter, s még csak egy frázist sem tudott olyant mondani, mely egy meleg helyeslést lett volna képes kicsalni a főrendek részéről.

Nem is támogatta senki a kormányt, mert tulajdonképen e vita nem is a 7-ik szakasz, hanem az ed-

dig követett nemzetiségi politika fölött folyt, s a szőlők: Tomcsányi József világos érveivel, Szögyényi László kimondott igazságaival, Szapári István gróf, Hertelendy József mind közreműködtek arra, hogy Keglevics Béla módosítványa mondhatni egyhangulag elfogadtatott. A részletes vitában más pontnál nem történt nevezetesebb vita.

Holnap tárgyalatni fog az ügyvédi rendtartás, mely szintén hosszú vitára fog alkalmat adni.

Biztosítási végrehajtás ujított perben.

(Folyt és vége.)

Tekintsük a kérdéses jogesetet ez alapon:

Nem véve tudomásul a perbeli viszonyokat, állitsunk lehető feltételeket: az alapperbeli felperes vagyontalan egyén, kinek a világon semmije nincs, mint kezénél egy kétes tartalmu, talán nem is egészen jogosan birt, kötvény, melynek alapján az allapperbeli alperes ellen keresetet támasztván — alperes az alapperben bizonyos akadályok miatt nem használhatja bizonyítékait és perét minden bíróság előtt elveszti.

Most felperes a nyert jog alapján a követelést behajtván, az átvett összegeket tetszése szerint elprédálja, mert az ma jogos tulajdona. És ebben őt meggátolni senkinek nem szabad.

Alperes pert ujítván — az ujított perben teljesen beigazolja, hogy ő az allapper felperesének tőle behajtott követeléssel nem tartozott; — az neki bíróilag vissza fog ugyan ítélteni, és joggában áll a volt felperes ellen visz-végrehajtást vezetni. — Igen, de többé annak semmije sincs; ő tehát viszköveteléséhez nem juthat, és így kide-ritett igazainak érvényt szerezni nem áll hatalmában. A jog tehát följé emelkedett az igaznak — és ennek megszünt minden gyakorlati érvényre.

De pusztán a joghasonlatosság elvénél fogva is — egyáltalán nem indokolható, hogy egyik per személye ne birhasson azon jogokkal, melyekkel bir a másik per személye. A perbeli ugyanazon jogoknak, ugyanazon jogkövetkezményekkel is kell birniok. Ha bírói ítélet alapján joga van egyik per személyének végrehajtáshoz — mért legyen kevésbé erős a másik per személye iránt ugyanazon tekintélyű bírói ítélet?

Vagy tekintsük magát az érdeket — és abból kifolyólag a felmerülhető nem érdemlett kárt — melyet a törvény mindenkinek egyenlően biztosít; — illetve, mely utóbbiból mindenkít védeni kötelessége; — melyik lesz nagyobb, az-e, ha az alapper felperese követeléseért (főleg anyagi tőkénél) — melyek után a kielégítéséig bár nem saját tehetsége szerint gyümölcsözött hasznót, de rendszerint a megítelt kamatokat huzza — yárni kénytelen; — vagy az? ha az ujító felperes visszkövetelését,

melyet az igazság szerint kielégíteni sem lehetett volna köteles — teljesen elvesziti, és nem érdemlett kárt szenved.

A perrendt. 380. §-a is, mely azt mondja: hogy a viszvégrehajtás ugyanazon szabályok szerint történik, mint az alapperben — alig látszik hihetőnek, hogy egyedül az alaki eljárás módjára vonatkozhatnék: — felesleges törvény által szabályozni oly cselekvés végbevitelét módját, mely cselekvés és eljárás egy más cselekvést és eljárással ugyanegy.

Mindezek mellett azonban, tekintetbe véve a perlekedési roszakaratot; hogy a követelő fél követeleséhez jutásában gátoltassék, és a hitelérdeket, — ha az előleges biztosítási végrehajtás megengedhető nem lenne is, — még is az esetben, hol az ujító felperes feltétlen marasztaló ítélet birtokában van, melylyel mindenesetre az ujított alperes igaza erősen megtámadtatott, az igazság, joghasonlatosság és az egyéni érdek biztosítása tekintetéből az ujított perbeni biztosítási viszvégrehajtásnak is kell hogy helye legyen.

Kíváncos volna, hogy e kérdés minél inkább s minél többek által vita tárgyává tétessék. — P.

ÉRTESÍTÉS

Az 1867-ik évbéli marosszéki bizottmány alapítványa közvetlen felügyeletével megbizott bizottság részéről köz-hírré tétetik, miszerint az alapítvány évi 700 frtnyi jövedelméből három marosszéki ifju részére a rendes segélyezés a folyó évben kezdetét veszi.

Segélyért folyamodhatik vallás- és nemzetiség különbség nélkül, minden Marosszék valamely községbeli illetőségű olyan ifju, ki az érettségi szigorlatot jó sikerrel letette, s valamely reál irányu felsőbb intézetbe óhajta tanulmányait folytatni; de ezt segély nélkül nem teheti.

Segélyért folyamodók marosszéki illetőségüket az illető lelkész által kiállított, s a községi előljáróság által is igazolt családi értesítővel mutatják ki kötelesek továbbá pályázati folyamodványukat és érettségi bizonyítványukkal, valamint az illető tanári kar által kiadott erkölcsi magukvisoleletét tanusító bizonylattal ellátni, segélyre szorultságok megítélhetése tekintetéből pedig szülik vagy esetleg saját vagyoni állásukat részletesen előtűntető a községi előljáróság és lelkész, valamint a járási dullóbiztos által hitelesített vagyoni kimutatással felszerelni.

A segélyezés azon napon kezdődik, melyen a segélyezendő az illető intézetbe beléptét tanusító felvételi bizonyítványát megküldi.

A segély-összeg évnegyedenként egyenlő részletekben küldetik meg.

A segélyezésre felyételért folyamodók elősorolt mó-

TÁRCZA.

Hat év múlva.

(Beszély.)

(Folytatás.)

Alig találta helyét, bár közönyösséget akart színlelni; föltette magában, hogy figyelemre sem méltatja az egész dolgot és mégis, ellenállhatatlan vonzerő minden perczen az ajtóhoz csalta, honnan elég jól lehetett látni az egész társaságot.

Ödön és Margit egész estély folyama alatt legtöbb időt együtt töltöttek. Ők nem élték át az ismeretség kötésnek rendes folyamát; az ünnepélyes bemutatás után gyorsan haladtak azon pont felé, melyen már nem pusztá ismeretségről van szó, hanem a kölcsönös érdeklődés által a bizalomnak egy neme fejlődik ki, mely — a nélkül, hogy egymás jellemét csak nagyjában is ismernék — kölcsönös barátságra bátorítja őket.

Éjtél után egy órával, eloszlott a társaság.

Ödön kedélyére igen jótékonyan hatott e mulatság; mogorvasága egészen eltűnt s helyét csöndes kedélyesség foglalá el, és mióta Margit oly felbátorítólag fogadta, némi biztató, kellemes reménnyel gondolt a jövőre.

Távozásakor, köpenyébe burkolózott, kalapját mélyen fejébe huzta, s kissé előre sietve, gondolatai társaságában haladt le a lépcsőkön, melyeket egy fali lámpa kialvó féiben levő lángja halványan megvilágított.

Utközben egy felsiető férfival majd, hogy össze nem ütközött, de amaz udvariasan félreállott utjából, kalapját megbillenté s halk, de tisztán érthető hangon szólt: „jó éjt, Ödön!” — azzal gyorsan felsietett a lépcsőkön.

Fiatál hősünk megrázkodott; hirtelen visszafordult, de az alak már eltűnt szemei elől, csak siető lépteinek zaja hangzott le az előszobából. Ha Ödön arcát e pillanatban egy fénysugár megvilágította volna előttünk: sápadtsága ijedten kereső tekintete különösen lepott volna meg bennünket. Nehány pillanatig időzött még a lépcső aljában, azután még jobban összevonta köpenyét, mogorván és sietve lépett ki az utcára.

Künn esett a hó; az utcakövezetet már oly sűrűn lepte be, hogy Ödön gyors léptei igen csekély siket zajt okoztak, s az is oly különös tompán hangzott az éjben, mintha Ödön lábujj hegyen, minden zaj nélkül akart volna elosonni üldöző rémképei elől. Befordult egy mellékutczába, lépteit folytonosan gyorsítá, míg végre lakásáig érkezett; a sietség miatt lélekzete el-elakadt s szíve csaknem hallhatóan dobogott.

Izgatottságában alig lelte meg az ajtó kilincsét, — és midőn már szobájában, égő lámpájának fényénél, kar-székébe veté magát: jó kedélye egészen kialudt, szép reményei megriadva tovaröppentek s ismét visszaesett mogorvaságába.

„Mindenesetre ő volt, — gondolá magában — hangját kétségtelenül fölismertem; de miként kerülhetett épen oda? Mi czélból jött oda, éjnek idején?... Az lehetetlen, hogy a vendégek között lett volna.

Igy folytatá tűnődéseit; aggodalmait, mint vihar a tengert, folytonos hullámozásban tarták lelkét; az álom kerülte szemeit, s midőn azon kissé megnyugtató gondolatra vergődött, hogy ama hangot talán tulságos képzelődése tevő oly ismerőssé: mély gondolataiból felocsult s ablakára tekintett.

Künn, a hajnal derengő fénye gyöngye világossággal, szüré át az ablak-redőnyöket. Nem érzett kimerültséget, bár kedélye ki volt fáradva, s a szoba hideg levegője

egész testét átjárta. Becsöngeté a felszolgáló cselédet, kemenczéjébe tüzet élesztetett, diványára dült és hozzáfogott alvási kísérleteihez.

Ismerőseivel egész napon nem találkozott; a napnak nagyobb részét szobájában tölté, s este tíz órakor már lenyugodott.

Nehány nap telt el, mi alatt Margittal nem egyszer találkozott és a szép leány iránti vonzalma folyton növekedett. A Gombásiéknál tervezett estélyt megelőző nap estélyén ajtaján kopogás hangzott, s azután megnyitlt.

Egy feketeruhás, magas, széles homloku, bajusz- és szakállatlan férfi lépett be; a Bánházi komornyikja.

Ödön hátra fordult s kérdő arczczal nézett váratlan vendégére, kinek arca merőben ismeretlen volt előtte.

Jakab odalépett az ifjuhoz, tekintetét hosszasan nyugasztá arczán, s azután finom ajkait gunyos mosolyra vonva, megszólal:

— Hm! Ugy látszik, hogy nem akarsz reám ismerni arczomról, — talán hangom emlékezetedbe fog hozni...

— Ah, te vagy! — mondá Ödön s e néhány szó oly nehezen jött ki torkán, mintha fojtogatták volna.

— Igen, én vagyok: Endre. Minap éjjel már szerencsém volt veled találkozni, hanem te nem ismertél föl. Most ismersz; de hát ilyen hidegen fogadsz? Semmi öröm arczodon; a viszontlátás szokásos szertartásai: egy testvéries ölelés, csók, kézszorítás, — mind elmaradtak? — Nő, így sem bánom. — Felelt a komornyik nevetve, s azzal egész otthomossággal veté magát egy támlásszékbe, szivarra gyujtott s várta, hogy bátyja megszólaljon.

(Folyt köv.)

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

e. örökség kiadása, Archimandrescu Péter Simon Vaszilie e. eskü letétnek nyilváníttása, Niemansgnus fivérek Drágomán Domokos e. 497 frt, 94 kr., Pálffy Dénes Szász Péter e. 140 frt vételár és 50 frt kötbér, Ábrahám Jakabné s. t. Golbann Simion hagyaték e. 1000 frt, Kir. kincstár Filip Lóvi e. 90 frt 54 kr., Kir. kincstár Lóvi Filip e. 123 frt 75 kr., ugyanannak ugyanazért 66 frt 43 kr iránti perők.

Pogány Károly k. t. r. bíró által.

Krisznik József Bisztrán Gyorgye e. 48 frt 50 kr s jár., Márkossy Sándor a brassói bánya-társulat e. 94 frt, Kokos Mártha Bajk Gyorgye s. t. e. som. vh., Vlaik Tódor Gyorgyeon Pétru ellen 50 frt, Harstein Ábrahám Utz György e. kötelezettség teljesítése, Lőéb Mihály Murár Jón e. adósság, Kovács József Csutak József e. som. vh., Cziko Ignác Gál Péter János e. kártérítés, Albert Máté Sámí Tamás e. zálog visszaadása, Ervedi Nyika Dániel Pap István e. 85 frt s jár. iránti perők.

II. Tanács polgári ügyekben.

Pipos Péter k. t. r. bíró által.

Torda város közösége Markó Sámuel e. 634 frt 36³/₄ kr., Monda Niculai és Mária Monda Vaszilie ellen örökrész kiadása, Fofeld községe Tröblich Péter e. 60 frt, Iszlai Ferenczné Komáromi Ferenc és Iszlai Ferenc e. igénypere, Mairutin Juon Peiena Meruliu községe e. 23 frt 15 kr., Moga Vaszilie Anna Vladu Juon e. 119 frt, kis-enyedi ev. ref. egyház-megye és Schmigelski Mihály Márk József e. birt. háb., Stoika Ilie Reu Jakabu e. 60 frt, Biszok László Barti András e. atyaság elismerése és gyermektartás, Bambu Lázár Chiva Bambu Lázár e. birt. háb., Veress Amália Dombi István s. t. e. 25 frt, Horea Szimion Flórea Indrei e. 75 frt, György Ignác Czirner István e. 42 frt 10 kr., Lupse Pétru Cseh Dénes e. 41 frt iránti perők.

Szolga Miklós k. t. r. b. által.

A ratosnyai birtokosság Gersch Ábrahám e. 24 frt 36 kr, Römer Ferenczné Marota György e. 300 frt, Bartha János Valján Niculai e. 20 frt s jár. Tofán Juon Stein-fel József e. som. viszh. Dávid Izrael s. t. Román Juon s. t. e. 100 frt, Veisz Volf, Pop Juon s. t. e. 56 frt i. perük.

III. Tanács bünygyekben.

Nagy Samu k. t. r. b. által.

Balászi Tódor György sulyos testisértés, Turba Péter sulyos testisértés, Pallér Róza tolvajság, Dervadelini Ferenc testisértés, Barbu Juon s. t. lopás, Hermanás Achim testisértés, Andreas Fábán testisértés, Schnobel Emma-nel becsületsértés Sasu Juon testisértés, Leibhandt János becsületsértés iránti perők.

Vajda Simon k. t. r. b. által.

Schulez Sándor sikkasztás, Gegő József csalás, Boj-nicz Ignác csalás, Lukács György s. t. tolvajság, Girbovean Gavril s. társai tolvajság, Voda Tódor s. t. nehéz testisértés, Kozák György s. t. nehéz testisértés, Schell Katharina becsületsértés Marosán Juon s. t. becs. sért. Dávid Mária testi sért. Todor Tódorika s. t. testi sért. Tamás Mária becsületsértés, Vutseh Adolf tolvajság Köhler József sikkasztás iránti bünygyök.

Popovics Szerván k. t. r. b. által.

Friedman Ferenc vagyontbiztonság, Miku György s. t. lopás, Nasca Pável s. t. testisértés, Henger Ferenc-né becsületsértés, Beke Elek s. t. becsületsértés, Brád Niculáj s. t. tolvajság, Gordán Vaszi s. t. testisértés, Kis Mária becsületsértés, Kovács György tolvajság, Krischán Zaharia becsületsértés, Vagner György tolvajság, Salamon Mózesné s. t. közintézkedések e. kih. Pópa György becsületsértés, Gersch Frigyes csapolási jog e. kih. Már-tin Jób s. t. becsületsértés és lopás, Dánu Juon 1. Jósif testibiztonság, Volf Veisz becsületsértés, Santa József becsületsértés, Nagy Zacharia s. t. lopás, Bota Juon tolvaj-ság iránti bünygyök.

Antalfy Gábor k. t. r. bíró által.

Pál József s. t. testi- vagyont- és becsületsértés, e. Elekes István sulyos testisértés, Oláh Béni József testi biztonság, Lichtenstein Péter s. neje tesbiztonság, Szij-gyártó Alexandru közérkölesiség, Lukács Mózes becsü-letbiztonság, Csiki Mózes Barabás T. becsületbiztonság Seiler György becsületbiztonság, Avram Rádu s. társai sulyos testisértés, Virián Mózes s. társai becsületbiztonság iránti bünygyök.

Spech Adolf k. t. r. b. által.

Faur Juon s. t. becsületsértés, Merucz Nikolái lo-pás, Gedeon Oanca becsületsértés, Pits Ferenc s. t. tol-vajság, Kelemen György testisértés, Vákár Précuk becs-sértés, Csoma Józsefné testisértés, Benedek Róza s. t. becs. sért. iránti bünygyök.

Sztoyka Antal k. t. r. b. által.

Klein Jakab rágalalmazás, Pópa George tolvajság, Sontag György és Aldea Ruszalin tolvajság, Rádu Gav-rilla tolvajság, Borza Nucz testisértés, Vrasmás Szimeo

1. Lázár becsületsértés, Petrugyán Juon testisértés, Foga-rasi Gábor Molnár Tamás és Veronika becsületbiztonság, Bréver József becsületsértés iránti bünygyök.

Mégai Ferenc k. t. p. b. által.

Teszler Róza lopás, Kretsun Aldea s. t. rabl. és tol-vajság, Pap Juonné s. társa tulajdonbiztonság, Hudea Ac-him testibiztonság, Pópa Zenovia testibiztonság, Jánk Gligor tulajdonbiztonság, Cozma Demiánu becsületbizton-ság i. b. ü.

Bécsi tőzsdei árkelet.)

(Július 3-án.)

5% metallique	69.90
5% nemz. államkölesön	75.10
1860. államkötvény	109.—
Bankrészvény	97.1

Hitelrészvény	222.50
London	111.70
Ezüst	10525
Arany	—
Napoleon arany	8.93 ¹ / ₂
Földteh. ment. kötvény magyarhoni	76.—
" " " temesi	75.—
" " " erdélyi	74.—
" " " horvát-slavon	78.—

Felelős szerkesztő:

MENTOVICH FERENCZ.

Főmunkatárs és a jogi rész vezetője:

Kuti Albert.

HIRDETMÉNYEK.

Sz. 7159.

polg.

1874.

Felhívási hirdetmény.

A maros-vásárhelyi kir. törvényszék által felszólíttatnak mindazok, kiknek ma-ros-vásárhelyi kir. alügyész néhai Lukácsfi Aurél ellen valami követelésük van, hogy ezt jelen hirdetménynek a hirlapbani har-madszori megjelenésétől számítandó 45 nap alatt ezen kir. törvényszékhez annyi-val bizonyosabban bejelentsék, mert kü-lönben követelésük tekintetbe nem fog vétetni.

A kir. törvényszéknek M.-Vásárhelytt 1874. június 15-én tartott üléséből.

Hildebrand József,
elnökhelyettes.

Ziegler.

jegyző.

(37) (2—3)

Hirdetmény.

Maros-Vásárhelytől 1 és 1/2 óra távol-ságra fekvő GÖCS községben Csanádi Sámuel örököseinek mintegy

300 hold birtoka

jó karban lévő udvar-házzal és az országot melletti korcsmával

szabad kézből eladó.

Venni szándékozók bővebben értekezhet-nek Maros-Vásárhelytt, kir. aljárásbíró: Csanádi Bélánál.

(38)

(1—8)

NYOMTATVÁNY-RAKTÁR

Maros-Vásárhelytt

az ev. ref. főtanoda könyvnyomdájában.

Alólírt tisztelettel ajánlom a m. királyi tekintes **Törvény-zékek és Járásbíróságok** becses figyelmébe a következő minden perezen megrendelhető, kész hivatalos

nyomtatvány-raktáromat ;

ugymint:

Irományjegyzék 21. raktárszám alatt, merített papírra, Napló, bünygyi 22. rktsz. a., merített papírra, **Kézbírási** iv 1/4-rét alak-ban utasítással, vidéki kézbesítésekre 23. rktsz. a., **Postakönyv** a közönséges küldeményekhez, XIX. minta (108. §.) 30. rktsz. a., **Ig-tató** vagy (Beadványi jegyzőköny) IX. minta (15. §.) 34. rktsz. a., merített papírra, **Idézés** a makocsul meg nem jelenő tanut illetőleg, a bpr. 118. §-a értelmében 36. rktsz. a., **Halálosat** felvétele 37. rktsz. a., **Irattári sorkönyv** XXI. minta (121. §.) 40. rktsz. a., **Kiadókönyv** XVI. minta (92. §.) 41. rktsz. a., **Értékesítő-jegyzék** 51. rktsz. a., **Személyes leírás** 52. rktsz. a., **Perkönyv** XII. minta (35. §.) 55. rktsz. a., **Arvakönyvi táblázat** 56. rktsz. a., **Eloadoi könyv** X. minta (27—56. §.) 58. rktsz. a., **Mutatókönyv** XI. minta (28. §.) 59. rktsz. a., merített papírra, **Jegyzék** a sze-génységi ügyekről VIII. minta (13. §.) 70. rktsz. a., **Pertári mu-tatókönyv** XIII. minta (36. §.) 71. rktsz. a., **Pertári napló** XV. minta (50. §.) 72. rktsz. a., **Kézbírási** iv helybeli kézbesítésekre, egész iven XVII. minta (101. §.) 73. rktsz. a., **Jegyzék** a más hatóságok részére eszközölt kézbesítésekről XVIII. minta (105. §.) 74. rktsz. a., **Postakönyv** az értékküldeményekről XX. minta (109. §.) 75. rktsz. a., **Irattári mutatókönyv** XXII. minta (123. §.) 76. rktsz. a., **Sürgőztetői napló** XXIII. minta (130. §.) 77. rktsz. a., **Letéti napló** (1872. jan. 2-ki ig. miniszteri rendelet értelmében) 78. rktsz. a., **Kiküldetési napló** XXVII. minta (184. §.) 80. rktsz. a., **Ellenorzési napló** XXVIII. minta (188. §.) 81. rktsz. a., **Örökösödési ügyek** jegyzéke XXX. minta (258. §.) 82. rktsz. a., **Gyámi rendelvény** 83. rktsz. a., **Gyámügyi rendelvény** 84. sktsz. a., **Kiséreti utlevél** 87. rktsz. a., **Hagyatékli leltár**, külső é belső 93. rktsz. a., **Idézés** végtárgyalásra (bpr. 219. §.) a

káros részére 95. rktsz. a., **Idézés** a tanuhoz vallomástétel végéig Polg. tk. rdtt. 196. §. 96. rktsz. a., **Hagyatékli kimutatás** 97. rktsz. a., **Hivatalos bélyeglelet** 98. rktsz. a.

A fogalmi izeket is készséggel elvállalom, az 1873. évi okt. hó 18-án kelt árjegyzékem értelmében, melyekre vonatkozólag tisztelettel jegyzem meg, miszerint az államkincstár nézve nagyon előnyös lenne, ha a fogalmi izekből nem pár konczok, hanem egész kötések rendeltetnének meg. Nyomdai kiállításoknál egy és ugyanazon nyomtatványból minél több állittatik ki, aránylag — annál kevessebbe kerül.

Különösen a tkts k. járásbíróságok figyelmében aján-lom a méltóságos királyi főügyész úrtól három évre átvállalt „Bör-tőnháztartási“ kész nyomtatványamat is; az F. mintától V. mintáig

A t. ügyvéd urak figyelmét tisztelettel hi-vom föl következő kész ügyvédi nyomtatványaimra:

a) **Örökösödési szerződés** 47. rktsz. alatt, eredeti és másolat, koncza 50 kr.

b) **Adóselevél**, 91. rktsz. alatt, koncza 40 kr.

c) **Meghatalmazás** 48. raktárszám alatt, koncza 50 kr.

d) **Zálogjogkitörülési kérvény**, 100. rktsz. alatt, koncza 50 kr.

e) **Zálogjog bekebelezési kérvény** 101. rktsz. a., koncza 50 kr. Ahoz felzet, koncza 40 kr.

f) **Tulajdonjog bekebelezési kérvény**, 102. rktsz. a., koncza 50 kr. Ahoz felzet, koncza 40 kr.

g) **Váltókrete**, 103. rktsz. a., koncza 50 kr.

h) **Sommás kereset számlakövetelési ügyekben**, 104. rktsz. alatt, koncza 50 kr.

i) **Sommás kereset, adósságos ügyekben**, 105. rktsz. alatt, koncza 50 kr.

k) **Átkbelezések érvény**, koncza 50 kr. Ahoz felzet, koncza 40 kr.

Ez utóbbi nyomtatványok bármelyikéből hely-ben egyes példányokkal is készséggel szolgálók.

Teljes tisztelettel

Imreh Sándor,

ev. ref. főtanodai nyomdász.

Nyomtatatta Imreh Sándor Maros-Vásárhelytt ev. ref. főiskola gyorsajtóján 1874.